Anul I. N-rul 3 — 3 Lei exemplarul — 17 Mai 1936

Svastica de foc

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Dionisie 49, Etaj IV, București III

Organ de luptă al organizației „SVASTICA DE FOC“

Apare de 2 ori pe lună.
Abonamente: 40 lei pe 6 luni, 70 lei pe un an.

NOUILE NOASTRE FANIOANE

PACE DA, PACIFISM NU.

de SEVER STOICA

Dela terminarea conflagrației universale, o anumită publicistică și o anumită concepție de viață n'a încetat să propovăduiască dezarma rea țării, ura împotriva spiritului de apărare, pacifismul. Războiul a fost înfățișat în culorile cele mai negre. Războiul a fost prezentat ca un șir nesfârșit de suferinți inutile. O barbarie. O crimă. O absurditate.

S'au scurs râuri de cerneală, s'a pus în mișcare elocința romantică, s'au organizat mii și zeci de mii de întruniri ca omenirea să fie ferită de năpasta războiului, și să se realizeze pacea eternă. Și umanitatea a aplaudat cu ropote de aplauze pacifismul și viitorul paradis al națiunilor. In feeria verbalismului pacifist s'a uitat, însă, că pacea nu este legea omenirii. S'a uitat că înainte de conflagrația mondială pacifismul a fost și atunci o temă predilectă. S'a uitat temelia păcii rantiene, care a fost mereu pe tapet s'a uitat cartea lui Norman Angell, care a demonstrat cu o logică impecabilă că „războiul este o afacere proastă“, că războiul nu aduce câștig nici învingătorilor, nici învinșilor, s'au uitat străduințele țarului Rusiei, care a fost apostolul păcii în trecut, s'a uitat scopul cu care a fost înființată Curtea internațională dela Haga, s'au uitat predicele atâtor visători și utopiști. Și împotriva tuturor acestor străduinți, împotriva tuturor acestor reverii, împotriva tuturor nostalgiilor după o pace eternă, războiul mondial a isbucnit cu toată orchestrația lui de tunuri, de mitraliere de tancuri.

Legea războiului a învins principiul păcii.

După încheerea războiului, după semnarea paragrafelor tratatelor Romanța păcii a fost reluat cu o [illegible] demult, care răsu[illegible] în toate [illegible], în toate cărțile a și un ceremonial și mai feeric și mai orbitor. In toate cuvântările, revenit monocord ca un leit-motiv magic acelaș cuvânt: pace.. Pace, pace, pace. Pacea devenise preocuparea de căpetenie a tuturor popoarelor. Pacea devenise melodia tuturor autorilor. Pacea devenise cuvântul de ordine al tuturor oaoamenilor politici. In toate întrunirile, în toate conferințele, în toate manifestațiunile s'a proclamat înlăturarea războiului ca mijloc violent de soluționarea a diferendelor dintre popoare. Instituția geneveză a Societății Națiunilor a fost instituită ca o garanție a acestei păci, nici o dată violabilă pe viitor. Pacifismul s'a înrădăcinat cu credință. Pacifismul s'a altoit ca o ramură nobilă pe capul barbar al războiului: Briand devenise profetul elocinte al acestei păci. Dar țările n'au dezarmat, n'au desființat armatele, mărturii vii și incoruptibile ale iluziei pacifiste. Totuși, unii oameni politici s'au îmbătat și ei de nectarul paradisiac al pacifismului: Au început să creadă în pace. Și a început să creadă în pace și opinia publică și popoarele.

Războiul din Extremul Orient, războiul dintre Paraguai și Bolivia n'au scuturat iluziile pacifiste. Lumea a crezut cu fanatism în pace, deși a asistat la impotența Societății Națiunilor, a asistat la victoria principiului violenței asupra principiului păcii. Și, totuși, unii cred și azi în pace. Germania se înarmează. Europa trăește în teroarea războiului german și totuși, predicatorii de pace n'au coborât din amvon.. Mă'ntreb, ce fapte și scopuri oculte servesc acești pacifiști? Sunt ei oare așa de naivi să creadă în pace, în pacea care este desmințită nu de un comunicat guvernamental, ci de realitate, sau sunt ei mercenarii unor puteri străine, care prepară războiu, dar au interesul să laude două anumite popoare desarmate?

Desigur, sunt și unii naivi pentru cari istoria cu toate legile ei aspre nu există, desigur, sunt și umanitariști, care se înfioară în fața brutalității războiului, sunt și lașii cari nu pot suporta examenul oastei, dar unii sunt și mercenari ai unor puteri oculte, agenți plasați să pregătească prin pacifism prăbușirea unui popor. Dar fie că pacifiștii aceștia sunt utopiști, fie că sunt mercenari în serviciul unor puteri străine, ei sunt deopotrivă de primejdioși. Pentrucă pacifismul este dezarmarea sufletească a unui popor, dezarmarea lui materială și technică ca să devină cădea pradă unui popor victorios?

Dela războ încoace trăim în credința unui pacifism nefast. Am ascultat pacifiști, cari condamnau ori ce sume alocate pentru bugetul armatei, cari slăveau binefacerile ce ar fi rezultat dacă sumele date pentru apărarea țării, ar fi fost întrebuințate pentru opere culturale și sociale, dar ei uitau, proști sau de rea credință fiind, că armata nu este decât instrumentul pentru apărarea fructelor muncii unui popor. Ce ne-ar folosi monumentele culturale, instituțiile sociale, construcțiile superbe ridicate cu banii destinați armatei, dacă dezarmați și nepregătiți fiind, am cădea pradă unui popor victorios? Toată munca noastră, toate operile noastre ar intra în beneficiul acestui popor năvlăitor, care ne-ar smulge pe deasupra și libertatea. Dar pacifismul conrupător s'a manifestat și prin spiritul de dispreț, care s'a cultivat într'o anumită lume civilă față de armată, prin răstălmăcirea sensului armatei, prin descrierea ei în opinia publică, prin deplasarea rolului ei, care consistă în apărarea civilizației și libertății unui popor. Pentrucă averea și civilizația unui popor nu este în siguranță, dacă n'are garanția solidă a unei armate puternice. Un cetățean prevăzător, de pildă, are datoria să plătească o primă de asigurare pentru a-și pune casa la adăpost în contra riscului unui incendiu, dar un popor nu trebue să-și constitue prime de asigurare pentru a-și menține civilizația și patria în siguranță, printr'o armată pregătită și înarmată?

Da la noi s'au utilizat toate mijloacele pentru a conrupe poporul prin pacifism, pentru a-i abate atenția dela pretențiile aspre ale vieții, pentru a-i inocula credința

(Continuare în pagina 2-a)

Democrația: antiteză a creștinismului

——oooxooo——

Spania lui Christ în flăcări

Se spune: democrația integrală redă individului pacea și libertatea după cari aleargă popoarele.

— Când?? Unde??

Să nu se uite că celebrul „Manifest comunist“ a lui Engels și Marx a răsărit după marea revoluție franceză, ca însăși înecată în bălți neîntrerupte de sânge și presărate de [illegible] pe cari justiția imanentă răzbună. De-atunci, conform sugestiunilor marxiste cărora li s'au dat tipare, formule și axiome, democrațiile europene au mers în cadență specifică avantgardelor comuniste. Războaiele au fost folosite de puterile oculte ale lumii, pentru a spori propaganda democratică, capabilă să întroneze regimuri de deslănare a specificului național, aruncând în ochii mulțimilor himera păcii veșnice și a libertății definitive și complete. Consultați istoria politică a țării noastre dela 1850 și până azi: și veți avea rezultanta democrată a „ideilor nobile și înalte“ pe cari chiar bunii noștri patrioți din începuturile regatului le-au îmbrățișat cu entuziasm, îmbolnăvind astfel, fără să vadă, organismul politic al țării de-o boală lungă, devenită ereditară. Democrația,ca unealtă subtilă a marxismului, a utilizat întotdeauna ideile mari și aparent generoase, care înmoae spiritul și dezarmează caracterele. La'nceput, ea s'a adresat cu osebire structurii sentimentale a intelectualului, pentru a desbrăca pe conducători de cingătorile cari pot purta spade. Hoțul, când vrea să-și piardă stăpânul, își câștigă încrederea prin atitudini dulci și-l învață mai înainte de orice, să-și lase ușa casei deschisă. Marxismul n'a uitat nici o clipă slăbiciunile omenești și-a făcut apel la tot ce-i putea veni în ajutor: adresându-se din primul moment acelei structuri psihologice omenești, care visează înjghebări sociale romantice. Prin urmare: dintr'unceput, democrația era sentimentală.

Au nu acestea erau ideile cu cari venea înapoi societatea noastră de eri, din Parisul atâtor ne-norocoase sugestii??: „să'ntronăm și noi ideile înaintate din orașul lumină?!“.

In umbră însă, marxismul își

(Continuare în pag. II-a)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cuvinte către maestrul Octavian Goga

V'ați închinat odată, maestre, la cultul tinereții. Așa ați scris-o, așa ați declarat-o, — șoptind tăinuit și grav, izbăvitoarea împărtășanie a acelui senin sufletesc pe care pe-atunci încă nu-i robiați desfătării și puterii miraculoase a președinției de consiliu: „generația veche își afișează greșelile de judecată la tot pasul, ca pe niște haine vechi eșite la soare și pline de pete. E disarmonie și orbecăială, sunt ghiulele grele ale trecutului posomorât care ne trag de picioare“... (Mustu care fierbe, pag. 22).

Intr'adevăr, sugestivă imagine creată de umbra unui sentimentalism apus printre dârele eroice ale trecutului românesc, ce mărturisește **doar unirea** în hărțile de geografie; iar dincolo de zăplazul istoric, o generație cu sufletul înmuiat întreg în materialism, peste care suflă răceala de spirit a unei îmbătrâniri compromise și care seamănă cu haina veche, plină de pete!

Pâlpâiala slabă a flăcării care moare, stârnește epilogul tragic al talentului care din răsfăț a norocului a pretins dreptul de-a cârmui un popor aflat pe patul suferinței. Simțiți bine maestre că brațul e slab, că e ridicol să-l înlănțuiți în stilul Cesarilor cu verigele cari făceau să triumfe respectul forței — și totuși — peste cântece și doine, dincolo de suferințe anonime și rurale, peste hotarele răscolirilor viitoare și-ale ne-așteptatelor furtuni, iubiți castelele Bucureștilor, le'nfrățiți cu cele dela Ciucea, dați curs lui Octavian Goga politicianul să colinde mesele bogătașilor parveniți și nu-l opriți să respire parfumul pe care zeițele tuturor grațiilor i-l oferă, plin de otrăvite miresme, în somptuoase saloane.

V'ați uitat în Vinerea Mare a acestui an, în ochii unui țăran pentru a desprinde ca altă-dată ritmul splendid al Invierii?? Nu l-ați mai fi găsit, fiindcă e'n lumina lui adâncă o nesfârșită dojană și nestăpânită revoltă împotriva celor ce s'au parfumat în București, cu nimbul puterii spoliatoare și împotriva celor ce i-au cântat suferința pentruca răstignind o datorie sacră, să se'nalțe pe dânșii!!

Parcă vă văd în Iașii care mor, sosind în gară la 14 Iulie 1935 cu figura împrumutată a lui Mussolini. Ați putut vedea atunci câtă stoică resemnare era'n chipul acelor țărani bucovineni și basarabeni, cărora le-ați promis ceeace sufletul alterat de compromisuri nu va putea realiza niciodată. De ce maestre, n'ați dat exemplul celui care înainte de expiere, are acel suprem scrupul de viață și virtute: apărarea propriilor lui copii nevinovați? De ce? N'ați simțit niciodată drama pustiitoare care se creea, atunci când ați opus sfintelor suferinți ale obijduiților români, nepăsarea totală a noilor „șefi“ unși, foști atentatori ai banului public, cari își împărțeau cu înfrigurare ministerele și viitoarele afaceri? Nu v'a înspăimântat în nici o zi, sacrilegiul de a fi adăugat cultului cu foșnete de zefir a lui George Cuza duhoarea ignobilă și molipsitoare a Stan Ghițeștilor? Nu v'a durut soarta pe care-ați afișat-o 'n mâini firave și ostenite de prea mult confort, atunci când a-ți călcat peste icoana glorioasă a înfăptuirilor noastre tinere??

E adevărat ce spunem, maestre??

O desigur! L-ați sufocat pe A. C. Cuza și într'un fel — **i-ați răstignit ne-murirea! Ne-ați constrâns și ne-ați chinuit, prin cătușe și lanțuri, să nu-l mai regăsim pe A. C. Cuza, decât în bibliotecile văduvite de colecțiile favorurilor scumpe.**

In cafenele, pe străzi, la răspântiile viforoase ale „partidului“ partizanii vă situiază dela o vreme alături de Fouché: „....știe el ce face“ și mai ales: „nu arată“...

Dar, maestre, **Fouché** a pierit așa cum piere ultima strălucire a amurgului, într'o furtună de nori. Furtunile au venit, s'au dus și ele, și **nimeni, nimeni** n'a mai vorbit de el. Un destin implacabil i-a situat memoria în domenii cari nu mai apar niciodată; iar peregrinarea lui finală dela Linz la Trieste, nu mai poate confirma nici o îndoială asupra soartei meritate. **Ce va putea însemna maestre o președinție de Consiliu poetului Octavian Goga, când sortirile viitoare vor renega până și de pe piedestalele funerare orgoliul politicianului Goga??**

S'ar putea, ca blestemul generațiilor cari și-au maturit copilăria lângă tranșeele războiului de desrobire, să răscolească cândva istoria țării, pe tărâmuri unde partizani imberbi, vor să vă așeze de pe acum. Am ajuns vremuri, când hainele pătate scriu istorie națională.

Cum vă supuneți unor astfel de ofense supreme??

Unde e modestia eroică a predestinaților??

Unde e lipsa de orgoliu a comandanților în aurora luptei ce se deslănțue furibundă??

Unde sunt spadele cari au strălucirile morții și-ale vieții, atunci când văzduhul e spintecat în România de fulgere??

Cu puțin înainte de tragedia de la 14 Iulie 1935 (dată dela care până și ilustrul A. C. Cuza a putut fi târât la ospețe), tineretul se refugiase în munți ca'n vremurile Domnilor apărători de neam, ca să poată arbora un crez și să scape de grosolane insulte urbane. Când ne gândim că și-acum stărue Svastica și numele de Cuza pe stâncile abrupte ale masivelor carpatice, unim învățămintele de eri cu durerea de astăzi.

Ce succesiune de inegalabil prestigiu, poate arbora acum maestre, drapelul sfințit al redeșteptării naționaliste? Cui ați încredințat spiritul de jertfă, care-a dat viață până și lespezii de piatră ce păzesc prăpastiile, de pe piscurile Negoiului, a Omului, a Caraimanului, și-a tuturor înălțimilor românești? Spiritul care trebue să trezească și să despice până'n străfunduri, gloata forțelor amorțite de venin ale românismului?

Pretindeți maestre un regim de autoritate. **Pretenția e căptușită cu aur și argint, ca s'o poată pipăi și mâinile de bestie ale jidovului Blank. Dacă marele „ponfif ebraic“ a poftit la masă pe poetul Goga, atunci politicianul Goga mai are un lucru de făcut: să-l dărâme pe artist. Iar dacă dimpotrivă, POLITICIANUL Goga a mas la ospățul jivinei, atunci POETUL Goga să pună la stâlp, în versuri, pe renegat!**

...Răscolind istoria, nici un neam n'a fost condus de poeți. Destinele mari ale popoarelor se 'mpart celor căliți prin foc și fum. Chiar d'Annunzio, străfulgerat de virtutea soldatului, s'a pus în slujba comandanților, redând Trieste Italiei. Gloria lui s'a ferit de-a fi mâzgălită de fardul pretențiunii ce vrea să conducă o nouă formă de viață a nației fără să aibă harul **spiritual al destinului.**

L'ați re-citit pe A. C. Cuza maestre? In tot ce-a dat mai frumos și 'n tot ce-a dovedit mai măestrit??:

„Justiția imanentă“...: care face ca toate greșelile să se plătească până la urmă.

Ni revin mereu rezonanțele istoriei actuale:

Bersaglierul Mussolini a căzut, ca mare mutilat, în ziua de 23 Februar 1917, pe Carso, la cota 144;

Soldatul Hitler, purtând șase ani uniforma, a căzut pe Somme sub focurile rulante, în ziua de 7 Octombrie 1916;

Locot.-colonelul Kemal, a rezistat rănit, în luptele dela Kritlia, în fruntea primii divizii care salvează Galipoli. Sângele lor, aparținând aceleași vârste, **udă pământul: CARE RECUNOSCATOR SE ADRESA DESTINULUI, PENTRU A-ȘI INCORONA STAPANII....**

Iar la noi???: toate cârtițele, toate coropișnițele, toate jivinele, înlătură rodul pământului...

...Dar e zadarnică orice opunere: destinul a tras spada și la noi. Și noi, — noi nu l-am trădat.

OMER.

Democrația: antiteză a creștinismului

(Continuare din pag. I-a)

creștea fătul abia conceput și-i pregătia viitorul. Comunismul lui Israel era pe drum bun.

Pe urmă, cântecul s'a schimbat. In zilele în cari „democrațiile“ au fost îndeajuns de **coapte,** comunismul și-a putut arunca lațul menit să subjuge definitiv popoarele cari își uzurpează de bună voe și inconștient, propria lor libertate de acțiune. Imi apare atât de dureros cazul Franței, care poartă pe grumajii săi astăzi, lațul aruncat deja, al Iudei. Prinsă între Rusia Sovietică, prin pacte de alianță cari pot da de gândit oricărui bun român, și între Spania creștină care sucombă după invazia perfidă a aceleași democrații venită la'nceput cu mâna'ntinsă și umilită, — Franța apare, cu toate virtuțile ei, slăbită de moarte. Să nu mai vorbească nimeni de monstruosul gând al sancționării Germaniei prin baionete franceze: e sigur că nici un saldat francez n'ar merge azi în Germania, dacă **n'ar fi fost atacat.** Nici unul. Cine iubește Franța, — Franța și România — nu poate să nu rămână îngrijat de stările dela Paris și mai ales de spectrul comunist dela Madrid. Alianța cu Rusia, ne-a dăunat nouă totdeauna; așa o confirmă istoria și generațiile noi nu vor uita că'n 1917, tunurile rusești s'au îndreptat împotrivă-ne, în chiar timpul martiragiului pe care ni-l provoca inamicul. In acest timp: hidra democrată acuză naționalismul drept o stare de anarhie, fiindcă găsește în el un hotar de netrecut. Violența ei e specifică și dezastrul provocat de ea e unilateral pentru lumea civilizată. Iată: în Spania, „Frontul Popular“, — intermediu între democrație și comunism, realizează din primele zile opera de distrugere a creștinismului, prevăzută de Engels și Marx în Manifestul comunist. Astfel: au fost arse, cu asentiment oficial: **Bisericile Vallecas, Sfântul Ludovic, San-Pablo, Merced și mânăstirea Santa-Maria,** toate din Madrid; **bisericile Benigajan, Bunbrayo și Notre-Dame-du-Rosario** din Murcia; **mânăstirile Carmelitelor și Augustinelor** din Logrono; **celebra catedrală din Oviedo,** adevărată operă de artă gotică cu comori neprețuite și **biserica Rios** din Ovideo; mânăstirile renumite **Augustine din Alemansa;** toate bisericile din **Alemansa, Alcaudate, Valladolid;** precum și numeroase așezăminte religioase din **Sevilla, Barcelona, Monteagno, Las Cuevas, Barcelona,** — toate aceste locașuri de închinare sunt azi ruine —, odind în fapt profanarea spirituală de care e capabilă democrația, imediat ce-a ajuns la rangul de „Front Popular“. Simplă coincidență??!

Nu, nu! acțiunea noastră nu e decât prevedere a evangheliei pe care — împotriva oricui — nu vrem s'o ardem!

OV. MANIȚIU

Pace da, pacifism nu.

(Urmare din pag. I-a)

într'un viitor surâzător fără muncă, fără luptă, fără sacrificiu.

Dar dacă scriitorii francmasoni au dat dat la iveală cărți spre a ne demonstra procesul pe care l-am realiza dacă am transforma-o în constructor de șosele, dar dacă armata ar trebui nu să se pregătească în vederea războiului, ci să facă șosele, ce trebue să facem cu muncitorii? Muncitorii să rămână, deci, șomeuri, iar noi să realizăm sclavajul modern a unei armate care muncește gratuit? Am rămas uimit, când un om politic a făcut, în Parlament, declarația că nu trebue să ne înarmăm, pentrucă progresul este așa de rapid, încât dacă ne-am înarma azi, mâine toată înarmarea noastră ar fi demodată.

Dar caracteristic pentru mentalitatea noastră pacifistă coruptă este împrejurarea că un om politic care are alte credințe politice decât noi, dar, totuși, este un bărbat de stat serios, când a purces să înarmeze țara n'a recoltat decât un imens scandal. Și este semnificativ că opinia noastră publică și cercurile noastre conducătoare s'au pasionat mai mult de comisionul care s'ar fi încasat, decât de înarmarea țării.

Un duh blestemat biciuește țara. Corupția, luxul, materialismul subminează puterea noastră de rezistență. Și în acest timp, pacifiștii asurzesc opinia publică ca și când România Mare s'ar fi născut din pace și nu din războiu, ca și când România s'ar putea menține prin pacifism și nu prin munca onestă a tuturor categoriilor sociale, prin solidaritatea națională și printr'o armată puternică.

Dar împotriva spiritului pacifist, care prepară dezastrul de mâine al țării, împotriva spiritului corupt al pacifismului, naționalismul trebue să declare cel mai hotărît războiu.

Noi, naționaliștii, însă, nu vrem războiu, vrem pace și muncă. Noi nu vrem războiu, pentrucă vrem să ridicăm o puternică civilizație românească în țara care ne este hărăzită nouă. Dar împotriva spiritului pacifist, care vrea să ne pregătească pradă altor popoare, noi naționaliștii crescuți în spiritul eminescian trebue să opunem cea mai dârză rezistență.

SEVER STOICA

Camarazii dni Capitală sunt invitați a veni:

DUMINICA 17 MAI a. c. ORA 7.30 DIMINEAȚA LA APELUL GENERAL AL S. d. F.,

IAR JOI 21 MAI a. c., ORA 10 DIMINEAȚA, LA BISERICA SF. ANTON.

Nimeni să nu lipsească dela aceste două convocări.

Cărți, reviste, ziare...

A apărut volumul „CRANII DE LEMN“ de **Ion Moța.**

El cuprinde gândirea severă și sobră, cernută prin simțământul românesc și creștin, care 'ncearcă să pună în valoare splendoarea unor lupte ce situiază de pe acum generația cea nouă în afara conceptului politicianist. Și dacă o luptă poate evidenția și erori și greșeli, reținem totuși numai fermitatea, credința și statornicia, cărora autorul s'a dat întreg, pentru a situa opera dată la iveală pe-un tărâm spiritual românesc cât mai înalt. E un exemplu. Il relevăm, ca unul ce strălucește în câmpul atâtor barbarii a zilelor ce vor trebui odată răzbunate.

*

„ORIENTARI“, revistă de studii, critică și literatură (Moinești-Bacău), Anul V, Nr. 4.

Reținem un interesant studiu al d-lui C. R. Crișan: **Școala secundară.**

*

Cilacc (Centre International de Lutte Active Contre le Comunisme) a publicat un album, ilustrat de excelentul caricaturist Mad. Albumul poartă titlul: **„Evoluția Sovietică“** și se poate procura dela C. C. P. Cilacc (3, rue de Toulouse. Bruxelles, **Belgia**). Costul unui volum 4 franci belgieni.

„LE GRAND OCCIDENT“, organ de propagandă anti-iudeo-masonică; apare sub direcțiunea d-lui Lucien Pemjean, **Paris-XIV-e,** 13 rue dela Cité-Universitaire.

„DER JUDENKENNER“, admirabila revistă editată de Alianța rasistă universală (A. R. U.); **Berlin W. 35,** Kurfürstenstrasse 151. **„Der Judenkenner“** are 4 suplimente: Aryan News (engleză), L'Eclaireur Aryen (franceză), Schidowed (rusă) și **Notizie Arie** (italiană).

Recomandăm călduros tuturor prietenilor noștri această publicațiune.

„LE PATRIOTE“ este organul naționaliștilor rasiști din Canada franceză; apare la Montréal, 1725 rue St. Denis.

Organizația **„Svastica de Foc“** din Sectorul II Negru, ține adunare generală **Marți 14 Mai a. c.,** ora 9 seara.

Șefii de pumnuri sunt responsabili de participarea membrilor.

CROITORIA
VIRGIL BUTARU
Str. Basarabiei, 21
(aproape de Buzești)
Execută ireproșabil paltoane, raglane, haine de sport, uniforme școlare, precum și taioare și mantouri pentru doamne.
PREȚURILE CELE MAI IEFTINE
Membri din S. d. F. obțin reduceri importante.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SVASTICA PLUGARULUI

Sufletul plugăresc şi conştinţa de ţară şi naţiune

Oglinda vieţii este sufletul. In el omul îşi vede toată frământarea lui. Sbuciumul de fiecare zi, truda pe care şi-o cheltueşte, pentru familia, ţarina şi ograda sa. Tot aci, în această lumină tainică îşi vede el visurile, ţinta către care tinde, cu toate puterile vieţii. Nicăeri această oglindă, nu este mai curată şi mai arătătoare de adevăr ca la plugarul român. Veţi întreba d-voastră, dece să fie el mai ales din lume? De ce sufletul lui să se bucure mai mult decât al celorlalţi ţărani, de pe lume, de această frumoasă podoabă omenească.

Noi cei care am trăit şi trăim în mijlocul lor ne-am trudit să căutăm cheia acestei taine.

Veţi fi zicând, pe bună dreptate, că şi sufletul plugarului nostru este ars de trufie şi el este încărcat cu duşmănii, şi el este orb în urile şi pornirile lui. Este adevărat. Dar nu către această involburare de suprafaţă ne îndreptăm noi. Către această gârlă de patimi omeneşti care îşi au şi ele tâlcul lor şi ne luăm însărcinarea ca într'un articol viitor s'o lămurim în vinovăţiile ei. Noi, ne aplecăm de data asta peste matca limpede, isvor de munte, miez de pâine, care a hrănit şi răcorit acest neam de plugari.

Sufletul plugarului a fost mai întâi conştiinţă, lămurire de ceeace este al lui; de pământul unde s'a născut şi în care dorm, cu capul spre răsărit rânduri de străbuni. Petecul de pământ, pe care şi-a gustat întâele bucurii ale copilăriei şi unde şi-a înodat puterile, în uriaşa muncă a ţarinei. De aci ochii lui s'au rotunjit în jur. A înţeles pe cel care i-a vobit; pe cel care a nădușit, pe aceiaş linie de zare; pe cel care a simţit ca şi el în faţa lui Dumnezeu şi în faţa oamenilor. Iar când vijeliile s'au rostogolit peste această lume de plugari, ei s'au adunat şi s'au jertfit ca nişte mucenici ai unor hotare pe care vroiau să le apere cu orice preţ.

De aci lămurirea de ţara, de pământ românesc, rămas moştenire din tată în fiu, cu acelaş preţ al muncii, al jertfii şi al nădejdiilor.

O altă lămurire, ţesută în închegarea sufletului plugăresc a fost naţia, poporul viu, care s'a bucurat în acelaş timp, a sărbătorit aceiaş credinţă şi s'a înlănţuit în acelaş meterez pentru apărarea unei vieţi, ce nu se asemuia cu a nimănui.

O luptă de veacuri pentru fiinţa vie, pentru crucea care a însemnat pe turlele bisericuţelor, că aci trăeşte un popor care se cunoaşte, care este înfrăţit; prin care curge acelaş pârâu de sânge.

Acestea au format temelia de rezistenţă a ţării. Istoria acestui popor este presărată pe această grindă de putere şi adevăr. Plugarul este piatra, din care se ridică temple, cetăţi, diguri şi tot ce este trăinicie într'o ţară.

Sufletul lui şi azi este mândria noastră. Isvorul din care se hrăneşte puterea noastră de viaţă şi popor civilizat. Tocmai din cauza lămuririlor de care am vorbit mai sus. El le simte, le trăeşte, formează una cu fiinţa lui, veşnică în curgerea vremii. Căci prin sânge sunt dăruite din tată în fiu ca o poruncă de suflet românesc.

——oooXooo——

Pentru acei, care primesc gazeta

Ziarul acesta nu apare cu banii vreunui club. El este scos cu jertfa câtorva oameni de inimă, care vor să-şi servească naţia, fără ca ei să să se gândească la răsplată, sau la onoruri.

Pe cât ne stă în putinţă o trimetem la mai multă lume, nu ca să vânăm coturi cu ajutorul ei, ci să facem luptători luminaţi şi hotărâţi. Cei mai mulţi dintre acei cari primesc „Svastica de Foc" nu sunt oameni avuţi, dar totuşi pot face în aşa fel, chiar întovărăşindu-se, ca abonamentul să fie plătit. Gratuit n'o putem trimete, căci în afară de celelalte, mai cheltuim şi cu timbrele.

Acel care aruncă banul pe fereastră, nu-l câştigă muncind. Pentru banul nostru noi muncim şi încă cu multă trudă.

—— oooo X oooo ——

Inştiinţare

In ultimul timp am primit foarte multe scrisori din ţară. Tuturor celor ce ne-au scris nu le putem răspunde deîndată. Aceasta nu înseamnă însă că vor rămâne fără răspuns. Se vor trimete instrucţiuni de organizare, procese-verbale şi gazete la toţi acei care şi-au luat sarcina de a constitui „Svastica de Foc" în satul lor.

Aducându-le acest lucru la cunoştinţă, le spunem din nou să lucreze cu multă băgare de seamă şi să nu fie bucuroşi de faptul că au câştigat un număr mare de aderenţi.

Tăria organizaţiei noastre nu stă în numărul membrilor, ci în cinstea, hotărîrea şi vitejia lor.

Acei care s'au plimbat prin mai multe partide, care au un trecut întunecat sau care sunt stăpâniţi de-o patimă, n'au ce căuta la noi.

Nu cumpăra nimic dela jidani, afară de pământ.

Vinde-le orice, afară de pământ.

(proverb arab)

Cu cine se face statul ţărănesc ?

Duminică, 3 Mai 1936, în localul Casei de sfat din oraşul Orhei a avut loc şedinţa comitetului orăşănesc a partidului naţional-ţărănesc din acel oraş.

Şedinţa a fost prezidată de jidanul **T. Bacal**, vicepreşedintele oraşului. Secretar a fost ales avocatul jidan **I. Şaiovici.**

La această adunare a ţărăniştilor din oraşul Orheiu s'a hotărît cum să se organizeze tineretul partidului.

Cine credeţi că a luat comanda gărzilor ţărăneşti din acel oraş basarabean? **Feciorii lui Bacal şi Şaiovici.**

Iată cu cine vrea să înfăptuiască domnul Mihalache „Statul ţărănesc"!...

—— oooo X oooo ——

Cum este câmpul ?

După ştirile venite din ţară, starea semănăturlor este destul de mulţumitoare.

Din cauza răcelei, care a bântuit unele regiuni culturile sunt întârziate.

De plouat, a plouat mai peste tot, afară de unele părţi din judeţele Baia, Storojineţ şi Bihor.

Porumbul semănat timpuriu a răsărit.

—— oooo X oooo ——

O măsură bună

Ministerul agriculturii a trimes o adresă Ministerului instrucţiunii publice, prin care cere ca toate şcolile primare rurale să scoată elevii o zi sau două pe săptămână la plivitul ogoarelor cu semănături.

Aceasta ar fi spre folosul tinerelor vlăstare, care trebue să prindă dragoste de ţarină şi să devină plugari luminaţi.

Deaceea am dori ca Ministerul instrucţiunii să dea curs acestei cereri.

—— oooo X oooo ——

Ştiri mărunte

O OMIDĂ, necunoscută până acum la noi, atacă mugurii de meri şi lăstarii tineri.

Această omidă a apărut în ultimul timp mai cu seamă în regiunile de şes, pricinuind pagube mari.

*

PRINTRE PĂDURILE supuse regimului silvic este şi pădurea Ghiocel din judeţul Ilfov.

*

IN ULTIMUL TIMP s'a vorbit despre monopolul cerealelor, pe care guvernul ar voi să-l facă prin cooperative.

Până acum nu s'a luat însă nici o hotărâre.

Orice corespondenţă privind „Svastica de Foc", gazeta şi organizaţia, se va trimite numai pe adresa : **Ion V. Emilian**, str. Dionisie 49 Bucureşti.

La aceiaşi adresă se vor trimite şi toate sumele de bani, făcându-se pe mandat menţiunea „Pentru S. d. F.".

Inaintaşii

Când vedem rezultatele fioroase ale stăpânirei jidoveşti în Galiţia; când gazeta oficială a regatului arată că în cinci ani numai s'a publicat vânzarea silită a 800.000 imobiie ţărăneşti...

Când vedem un întreg popor desmoştenit pe cale de a-şi părăsi vetrele străbune spre a emigra în America, oare mai e îndoială că aceleaşi elemente de corupţie şi exploatare ţin să uzeze de aceleaşi scopuri pe care le-au atins în acea parte a nefericitei Polonii? Dacă astăzi, când n'au plenitudinea drepturilor civile şi nici pe cele politice, au pus mâna pe tot negoţul şi pe toată industria mică din Moldova; dacă astăzi se lăţesc înspăimântător asupra sesului ţării româneşti; dacă azi se încuibă în vatra harnicilor Olteni, ce va fi oare mâne, când vor avea putinţa de a-şi zice români, când vor avea înscris în legi dreptul formal că patria aceasta este a lor tot deopotrivă cu noi?

Mihail Eminescu
în „Chestiunea Israelită" II. 1879

Ticălosia unui medic jidan

Anul trecut mdeicul jidan Pipergal, pripăşit la Bucureşti, venind dintr'un târg basarabean, a ucis copilul nou născut al unei femei şi i-a ars după aceea cadavrul. Această nemaipomenită faptă a făcut-o jidanul împreună cu un altul din seminţia lui, medic şi acesta.

Procesul s'a judecat la juraţi, iar pentru apărarea acestor fiare, cu chip de om, s'au înscris mulţime de avocaţi jidani, precum şi numeroşi avocaţi români, de acei cari se numesc anti-fascişti, radical — sau naţionalţărănişti. Presa jidovească le-a luat apărarea şi ea... In cele din urmă juraţii i-au achitat.

Nu s'a împlinit bine anul şi Pipergalul nostru s'a pus din nou pe treabă, ajutat acum de doftoriţă jidofcă cu numele de Lederman.

De data aceasta n'a fost ucis numai fătul, ci şi mama, o biată muncitoare din şoseaua Olteniţei.

Tribunalul a confirmat mandatul de arestare al acestui ucigaş.

Să vedem acum ce vor face juraţii ?

Coloniştii vor plăti impozite pe clădiri

Până la 1 Aprilie 1936 coloniştii erau scutiţi de impozitele asupra clădirilor şi instalaţiunilor lor agricoe. Această scutire a fost prelungită, până la această dată, prin mai multe legi.

Inainte de 1 Aprilie „harnicii" noştri deputaţi nu şi-au mai amintit de bieţii colonişti, astfel că o nouă prelungire nu a mai fost dată.

Ministerul de finanţe atâta a aşteptat... **Instrucţiuni de felul** cum se va face impunerea coloniştilor au şi fost trimese la toate administraţiile financiare şi la percepţii.

Proprietăţile agricole vor fi impuse cu începere dela 1 Aprilie 1936.

Răscoala ţăranilor în Siberia

In provinciile Transbaikal şi Nercinsk, precum şi în apropiere de Kaharovsk, ţăranii s'au răsculat împotriva autorităţilor sovietice.

Trei sute de oameni au fost împuşcaţi, iar mai multe sute duşi la puşcărie. Jandarmii bolşevici au atacat pe ţărani cu gaze.

Această revoltă a izbucnit din cauză că plugarii ruşi s'au opus la colectivizare (adică pământul să nu-l mai stăpânească fiecare în parte, ci toţi de-avalma). Ne voind să se supună, autorităţile sovietice le-au confiscat toată recolta.

Aceasta este soarta ţăranului rus, ajuns astăzi rob la jidani, care stăpânesc cea mai mare împărăţie.

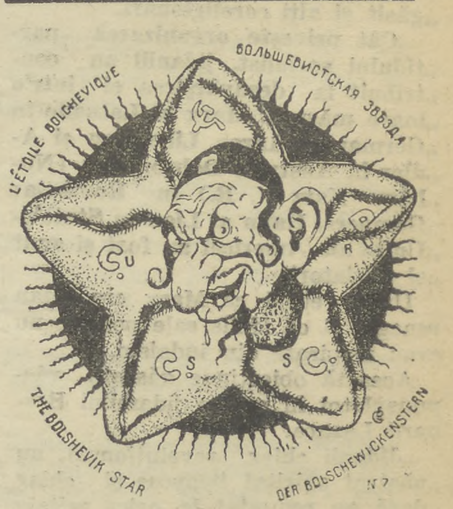

Muncitorul naționalist

FRONTUL COMUN

Muncitorimea și lupta noastră

Națiunea totalitară

Deosebirea dintre **clasele sociale,** a fost întotdeauna calul de bătae al marxismului, mai ales atunci când el s'a adresat muncitorimii. Toată strădania doctrinară a Manifestului comunist s'a îndreptat către suferința muncitorilor manuali, speculând foarte adesea starea lor mizeră și căutând să'nfrățească această mizerie cu ura care trebuia aruncată asupra celorlalte **categorii sociale.** Nu e o'ntâmplare că religia creștină a fost sever abolită de Manifest, pentrucă singura religie a muncitorului trebuia să devină **remunerația lui.** Salariatului i se arăta că Dumnezeu nu există, decât ca prilej pentru despoți spre a exploata mai convenabil și ușor mâna de lucru.

Și iarăși, nu-i o'ntâmplare că lucrătorilor li se flutura ca singură scăpare, zăpăceala roșie a revoluției, care trebuia într'o zi să aducă pe primul plan massele proletare ce urmau să înece în sânge tot restul societății.

Se realiza în acest sistem, doctrina și lupta marxistă?? Nu se găsea un remediu propriu zis al inconvenientelor rezultate din siste mele economice combătute, ci se promitea doar avantajarea unei categorii de oameni, în detrimentul altora. Era aceasta o realizare politică, economică și socială? Putea vreodată să captureze ura deslănțuită între fiii aceluiași neam, mai multă fericire și demnitate dela viață?

Sare:n ochii oricărui muritor cinstit și cu o judecată echilibrată că munca a fost lăsată pe lume, — ca orice bun pământesc — oricărui și tuturor acelora cari se străduesc s'o aibe și să-i culeagă binefacerile. Când redactorii criminali ai Manifestului comunist, au alcătuit capitolele cari aveau să împiedice atâta vreme, buna rațiune a muncitorimii de pretutindeni, ei s'au îndreptat mai ales către lucrătorii din uzine, — către toți desperații de pe atunci ai soartei într'adevăr adesea crude — pentruca excitarea urii să meargă la sigur; pe urmă, au raliat acestor categorii de muncitori și pe țărani: la'nceput cu oarecare sfială, mai apoi din motive politice, cu toată puterea. S'a văzut însă foarte curând, că acolo unde țăranul își avea asigurată bucata lui de pământ, comunismul nu numai că nu a prins, dar ideile lui au fost repudiate de muncitorul agricol. De ce? Pentrucă mai presus de orice, pământul a fost lăsat omului ca să se'nfrățească în rău și'n bine cu el. Cari au fost elementele cari au făcut ca muncitorii din mine, fabrici, ateliere să primească adesea cu brațele deschise, monstruozitățile comunisto-jidovești? Răspundem imediat: spectrul **ne-stabilității, al ne-siguranții, al șomajului!** Lăsați la bunul plac odinioară, a unor patroni cari puteau angaja, exploata și schimba mâna de lucru oricum, este evident că salariatul foarte rare-ori avea siguranța zilei de mâine. In acest domeniu, uneltitorii jidani și comuniști și-au dezvoltat raza lor de acțiune de destrămare, pentrucă întotdeauna un cuvânt de revoltă găsește un mai larg ecou în sufletul destrămat al celui care nu știe dacă mâine va avea ce mânca. **„Revoluția“** era cuvântul de ordine, propagat de bestiile marxiste printre muncitori; **revoluția** li era singura scăpare; **revoluția** unica soluție de urmat.

Era tocmai prevederea talmudului jilovesc, care prescria în toate timpurile că cei mai buni creștini trebue uciși. Acest lucru nu se putea realiza mai bine, decât ajungându-se la situația revoluțiunilor, în cari cei mai buni fii ai aceluiași popor, trebuiau să cadă pe baricade.

Dar, fiindcă aceste cuvinte adevărate, cari vor reveni mereu sub această rubrică, sunt adresate tocmai muncitorilor, îi întreb:

Când, unde și câți jidani au murit pe baricade, făcând **revoluție** pentru proletariat??

Și dacă n'a murit niciodată nici o jivină din astea pentru „binele“ împărățiilor roșii, ci numai **creștini** rătăciți, să-mi răspundă tot ei: de ce toți agitatorii de frunte comuniști, dela Engels și Max și până la toate bestiile din Sărindarul românesc, sunt jidani sadea, sadea? și nimeni alții decât ei?

Și de ce, totuși, marii capitaliști, marii bancheri, marii exploatatori, marii gheșeftari din lumea întreagă, sunt jidani? De ce trusturile în omenire sunt pe mâna lor?

De ce? Iată: fiindcă tocmai ei au fost aceia cari, prin metode iscusite au deposedat muncitorimea de pe glob, **DE PRODUSUL MUNCILOR LOR NAȚIONALE.**

Și-acum o ultimă întrebare:

De ce ne urăsc jidanii pe noi, naționaliștii cinstiți, de moarte?? **Fiindcă iubim munca oricărui creștin și-a oricărui român,** împotrivindu-ne lor: pentru a-i exclude ca paraziți ce ne otrăvesc corpul și ne sug hoțește produsul sudorii noastre.

Naționalismul creștin, realizează o comunitate unică a muncii, care se recunoaște patronată de acelaș zel al românismului de pretutindeni. Nu vom fi decât o singură nație și-un singur crez. Așa a putut dispare șomajul din Italia și Germania, și așa se explică cum din milioane de comuniști de eri, munca recompensată, glorificată și disciplinată de dreptate, a putut realiza azi tot atâtea milioane de naționaliști fanatici. Fiindcă acolo, **națiunea totalitară,** nu mai e a jidovilor izgoniți, ci a muncii respectate care-a 'nfrățit pentru totdeauna pe fii aceluiaș popor.

(Va urma)

OMUL MUNCITOR

Iudaismul și marxismul

In cartea sa **„L'Antisemitisme“,** jidanul Bernard Lazare consacră vreo treizeci de pagini **„Spiritului revoluționar în iudasim”.** Cităm mai jos câteva fraze edificatoare asupra marxhismului și creatorului acestei doctrine, precum și asupra rolului pe care l'au avut jidanii ca propagandiști ai comunismului:

„Marx este acela care a grăbit „crearea Internaționalei, prin manifestul redactat de el și de Engels „în 1847. Numeroși au fost jidaniii „care au făcut parte din această „internațională; Marx și James „Cohen făceau parte chiar din Con- „siliul general, primul în calitate de „secretar pentru Germania și Rusia, „iar celălalt ca secretar pentru Danemarca.

„In afară de Marx și Cohen mai „pot fi citați: Neumyer, secretar al „biroului de corespondență pentru „Austria; Fribourg, care a fost „unul din directorii federației pariziene a internaționalei, din care „mai făceau parte Loeb, Altmayer, „Lazare și Armand Lévi; Leon „Fraenkel, care a condus secțiu- „nea germană din Paris; Cohen, ca- „re a fost delegatul lucrătorilor „din Londra la congresul interna- „ționalei, „ținut în 1868 la Bruxelles „etc. . . . . Mulți dintre jidani, „afiliați Internaționalei, au jucat, „mai târziu, roluri importante în „Comună, (răscoala comunistă din „1871, la Paris. N. R.) unde au mai „găsit și alți coreligionari.

„Cât privește organizarea par- „tidului socialist, jidaniii au con- „tribuit la desăvârșirea ei într'o „mare măsură. Marx și Lassalle în „Germania; Aaron Liberman și A- „dler în Austria; Dobrogeanu (Nu- „hăm Katz N. R.) în România; „Gompers, Kahn și Lion în Statele- „Unite ale Americei au fost și sunt „și inițiatorii.

Unii pretind eă Marx era jidan renegat și că ideile sale politice nu erau inspirate din iudaism.

Această obiecțiune găsește răspunsul tot în cartea jidanului Bernard Lazare:

„Jidanii chiar revoluționari, au „păstrat spiritul jidovesc și chiar „dacă au renunțat la orice religie „și credință, nu este mai puțin ade- „vărat că, prin atavism și educație, „au suferit aceiași influență națională jidovească.

Marxismul este, prin urmare, o creațiune pur jiidovească, care folosește interesele naționale jidovești, aceasta chiar după mărturisirea unui fruntaș al neamului ales.

Este locul aci să arătăm cât de greșiți sunt acei naționaliști, care cred că jidovismul își are origina în religia jidanilor și nu în rasa lor.

Preoții care se ocupă cu botezarea jidanilor își pierd vremea, iar „intelectualii“ noștri cari fac „fascism latin“, antirasiist, bat apa'n piuă.

Situația absolvenților școlilor de arte și meserii, de ambele categorii, nu este dintre cele mai bune.

Urmăriți în numărul nostru viitor: „Doleanțele absolvenților școlilor de arte și meserii și noul proect de lege”.

MUNCITORI!

Locul vostru nu este în lagărul marxiștilor, sprijinitori ai jidanilor, dar nici în partidele care reprezintă reacțiunea și apără interesele capitalismului.

Veniți alături de acei care luptă cu hotărîre pentru o Românie a românilor cinstiți muncitori, nu pentru România trântorilor crescuți în atmosfera otrăvită a cluburilor politice.

Veniți în „SVASTICA DE FOC“!

Dictatura jidanului Robanzer la fabrica „Stella“

Imediat după război fabrica „Stella” S. A. (fabrică de săpun și articole de toaletă „Elida”) din Șoseaua Colentina No. 54 a încăput pe mâna jidanilor și veneticilor.

Cu sudoarea muncitorilor români expioatați nemilos fabrica câștigă zeci de milioane, milioane, care nu rămân în țară, ci iau drumul Cehoslovaciei PENTRU A UMPLE BUZUNARELE JIDANULUI SCHICHT, DELA AUSSIG, STAPANUL SUPREM AL ACESTEI INTREPRINDERI.

Vătaful lui Schicht în România este jidanul **Robanzer.**

Acesta taie și spânzură la fabrica din șoseaua Colentina. Pentru muncitorul român nu există nicio normă de lucru. Amenzile curg droaie, iar concedierile se fac la simpla dorință a jidanului Robanzer.

Faimoasa lege **„De protecție a muncii naționale”** nu-și găsește aplicarea în satrapia lui Schicht dela Aussig. Amendată cu 50.000 lei, fabrica **„Stella”** nu a plătit statului niciun leu până acum, iar proporția străinilor este aceiași.

Muncitorii și funcționarii români umiliți și exploatați, au ajuns la ultima limită a răbdării lor.

Am vrea să știm ce gândesc naționaliștii de ultimă oră, naționaliști care trăesc și din tantiemele servite odată cu duzinele de săpunuri, necesare, probabil, la spălarea rufelor murdare, operație ce nu se mai face în familia partidului respectiv, ci în văzul tuturor, prin fițuicele „șefilor” ?...

I. I. GEORGESCU

ULTIMUL CONCUBINAJ..

...al parfumatului partid gogist (zis în glumă național-creștin) este legătura mieroasă, de ultimă oră, cu tânărul și frumosul veșnic ginere, d-l Ion Sân Giorgiu. Acesta ca „șef“ al unei organizații din lună, a trecut cu toate alurelile în partidul care p'aci-p'aci, era să vină la guvern încă de anul trecut. Dacă altădată, jovialul logodnic al celor șapte partide pe unde a trecut, n'a avut prea mult noroc: azi, are toate motivele să simtă tremurările de nerăbdare care anticipează luna de miere... D-l Ion Sân-Giorgiu, pe care atâtea studente îl poartă în fotografie în poșete, poate fi mândru de d-l George Cuza Amândoi sunt frumoși, cuminți și se 'nchină des la icoane.

D-l Goga, îi va desmierda mereu: „mânca-v'ar maiea să vă mănânce... de copii veseli”.

S. d. F. în comuna suburbană Şerban Vodă (3 Mai 1936)

Câteva lămuriri şi instrucţiuni de organizare

— Ţinem dela început să facem o precizare categorică, răspunzând pe această cale tuturor scrisorilor primite:

Nu avem niciun fel de legătură cu d. A. C. Cuza, Oct. Goga, Nichifor Crainic, Gh. Cuza, cu lăncierii, „Cămăşile Albastre", Partidul Naţional-Creştin şi **nici cu** vreo altă **grupare** sau partid.

— Nu ne subvenţionează nimeni şi nu avem nevoie de ajutorul condiţionat al nimănui.

— Cine are încredere în acţiunea noastră, vine alături de noi, fără condiţii şi fără rezerve.

Oamenii hotărîţi şi cinstiţi se vor strânge la un loc: 5, 6, 7 etc, aducând la cunoştiinţa Regionalei, printr'o scrisoare, dorinţa de a lupta în „Svastica de Foc". Ei singuri vor desemna conducătorul. Acesta va primi delegaţie pentru formarea **„pumnului"**.

Acel care ne trimete scrisoare, va specifica pentru fiecare aderent în parte numele, vârsta, profesiunea şi din care grupare politică vine la noi, totul pe scurt.

— Fiecare pumn se va abona la ziar.

— Şeful de pumn este dator să **arate** recipisa de plată cotizaţiilor dela Regională, dar **numai acelora care au achitat aceste cotizaţii.**

La expedierea banilor ni se va scrie: **cine plăteşte, cât anume şi pentru ce.**

In cursul verii voi inspecta toate formaţiunile **definitive** S. d. F.

Trăiască „Svastica de Foc".

Delegat regional **Dumitru Gav. Popa**, str. Păcurari 118, Iaşi.

Cu prilejul Congresului studenţesc dela Tg. Mureş

Congresul studenţesc ţinut la Tg. Mureş a ocazionat atâtea bâlbâeli din partea partidelor cari tremură în faţa zilelor de tragere la răspundere, încât a stăruit o adevărată derută în rândurile „democraţilor". Inscenările cele mai tâmpite, n'au lipsit: pentru a compromite o studenţime care reuşeşte spre onarea ei, să se menţină pe calea mântuirii naţionaliste. „Cazul Sinaia" nu va putea fi imputat niciodată studenţimii naţionaliste; el a fost creat de elemente puse de politiciani într'adins pentru a arunca oprobiul public asupra frumoasei discipline studenţeşti.

In ce ne priveşte, ne bucurăm de atitudinea disciplinată şi fermă, realizată la Tg. Mureş. Infierăm cu toată puterea atacul dat pe la spate generaţiei actuale studenţeşti, fiindcă ştim că acolo n'au existat „membri" de-ai partidelor, ci numai camarazi şi legionari ai Svasticei.

Cât despre obrăzniciile venite din oficinele democraţiei câmpulungene şi lipsa completă de bună cuviinţă venită din partea şefului partidului naţional-ţărănist-jidovesc şi adresate studenţimii şi mai ales foştilor conducători dela 1922, — recunoaştem că ele întrec în îndrăzneală orice măsură şi că ni se forţează răbdarea. Intrebăm pe d-l Mihalache, ţăranul-jidov căruia-i mai lipseşte numai o catedră universitară în România, de vreme ce a început să judece mişcarea legionară şi cea a Svasticei de Foc prin prisma unui pretenţios intelectualism:

Există în tot partidul d-sale, compromis şi otrăvit, un singur exemplar al generaţiei noi, de-un atât de românesc intelectualism şi de-o atât de disciplinată structură ca a acelor demni şi nepătaţi luptători cari conduc „Generaţia dela 1922" sau „Svastica de Foc"??

Te miri, stai înlemnit şi strângi pumnii de scârbă şi de revoltă: cum de-a putut ajunge un învăţăcel român să-şi răstignească singur omenia moştenită din părinţi neaoşi??

In Muscelul d-lui Mihalache, guvernările d-sale au lăsat aceeaşi schilozi la tot pasul. Nici un judeţ din ţară n'are atâţia degeneraţi, guşaţi, schilozi, frânţi de grumaz, zăpăciţi de şira spinări, idioţi şi invalizi din ţuicăreală. Adăugăm azi cu legitimă revoltă faţă de nepăsarea soartei, încă un caz: pe d-l Mihalache, invalid permanent de bună cuviinţă.

TATA

Asociaţia publiciştilor români (A. P. R.) este o organizaţie de camuflaj masonic. Unii dintre membrii A.P.R-ului spun că au „demisionat" din loji. Se înţelege că mint.

Comunicări

Camarazii din Capitală sunt convocaţi Duminică 17 Mai a. c., ora 7.30 dimineaţa pentru **„apelul general.**

*

Joi, 21 Mai a. c., ora 10 dimineaţa, se vor sfinţi mai multe fanioane ale formaţiunilor noastre din Bucureşti.

Prietenii şi simpatizanţii S. d. F. sunt rugaţi a participa, în număr cât mai mare la slujba religioasă, care se va oficia cu această ocaziune la biserica Sf. Anton.

*

Şedinţele săptămânale ale S. d. F. din Capitală se ţin în fiecare Joi, ora 9 seara, la sediul din B-dul Pache No. 144.

*

Insigna noastră este „Svastica roşie". Aceasta poate fi purtată cu sau fără panglică brună.

Noui organizaţiuni S. d. F.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Conducerea centrală a autorizat constituirea urmtăoarelor pumnuri:

JUD. ILFOV

Bucureşti I (Galben): **Dragoş** Vodă, Dorobanţi şi Teiul.

Bucureşti II (Negru): N. C. Paulescu, Vijelia, Mihai Bravu, Traian, Oituz, Emilian, Treizeci şi trei, Petrescu IX (fete) şi Carmen Sylva (fete).

Bucureşti III (Albastru): Şerban Vodă, Avram Iancu, Nistru, Caporal Muşat, Şoimii şi Dealul Spirei.

Bucureşti IV (Verde): Arh. Mihail.

Plasa Olteniţa: Stancea.

JUD. PRAHOVA

Plasa Cmâpul: Mihail Eminescu (com. Stelian Popescu).

JUD. VLAŞCA

Giurgiu: Dunărea.

Toate aceste organizaţiuni vor ţine adunări săptămânale şi îşi vor confecţiona **„fanionul pumnului".**

Costul fanioanelor

Pânza (mătase) necesară confecţionării unui fanion regulamentar costă 156 lei. Brodatul costă 550, iar lancea, demontabilă, cu brăţări de alamă şi svastică de metal în vârf, 320 lei.

Costul integral este deci de 1026 lei.

Suma este destul de mare şi de aceia nu impune niciunui pumn să-şi facă fanion, imediat după constituire. Banii se vor aduna încetul cu încetul, prin şeful de pumn, făr ăca vreun camarad să jertfească pr[illegible] mult. Nu ne grăbim, dar vrem să avem steaguri frumoase, demne de acţiunea noastră curată.

Organizaţia noastră nu-şi numără lupttăorii după vagoanele, „de vite", care sunt închiriate pentru diferitele congrese şi nici după steagurile de stambă, care stau de obiceiu în podul casei „preşedintelui" judeţean.

Odată sfinţit, fanionul nu stă de cât la sediu sau la locuinţa şefului de pumn.

Svastica de Foc

— Regionala Moldovei —

— *Dela 1 Mai 1936 încetează delegaţia de organizare a camaradului* **Stroe Măxinoiu** — *care se reintoarce la Iaşi.*

— *Dau delegaţie de org. a* **„Svasticii de Foc"** *camard.* **Nicolae Dumitru Ciobanu** *pentru* **Pumnul Săbăoani Jud. Roman.**

— *Adeziuni provizorii, fără a se constitui organizaţii, ne-au sosit din numeroase comune ale judeţelor,* **Baia, Roman, Tecuci, Tutova Vaslui, Fălciu** *şi* **Iaşi.**

— **Org. de Iaşi** *a „Svasticei de Foc" şi-a luat* **Sediul în Bulev. Elisabeta 2 - casele Farmaciei Dr. Căpăţână** - *la etaj.*

delegat regional
DUMITRU GAV. POPA
str. Păcurari 118 Iaşi

Activitatea organizaţiilor noastre în Capitală

SERBAREA PATRONULUI

Joi 23 Aprilie organizaţia din Capitală S. d. F. şi-a serbat patronul. Numeroşi camarazi au asistat dimineaţa la serviciul religios de la Biserica studenţească (Sf. Anton). Seara a avut loc, la sediul din B-dul Pache o şedinţă festivă, precedată de o slujbă religioasă, care a fost oficiată de S. S. părintele Georgescu-Edineţi, duhovnicul studenţimei. S'a sfinţit icoana Sfântului Gheorghe, care a fost aşezată în sediu.

Au vorbit: **S. S. părintee Georgescu-Edineţi, cm. dr. Ovidiu Maniţiu, cm. ing. Ion Fântâneanu, cm. Nicolae Stoicescu** (Loloiasa-Prahoca) şi **cm. Ion V. Emilian.**

ADUNAREA MUNCITOREASCA

Cu prilejul zilei de 1 Mai, camarazii muncitori din organizaţia S. d. F. s'au adunat în număr mare la sediu, unde d. **Sever Stoica,** fruntaş al tinerimei ardelene, a ţinut o interesantă conferinţă asupra **„naţionalismului nou",** care nu are nimic comun cu reacţiunea şi conservatorismul.

Cu aceast ăocaziune au mai luat cuvântul: S. S. diacon **Ion Popescu-Mozăceni, cm. dr. Ovidiu Maniţiu** şi **cm. Ion V. Emilian.**

LA CAMP

Duminică 3 Mai a. c. mai multe unităţi S. d. F. din Capitală au fost convocate în comuna Şerban Vodă unde s'a făcut prezentarea primului nostru fanion.

Camarazii noştri au străbătut întreaga comună într'o desăvârşită ordine, stârnind admiraţia unanimă.

INSTRUCŢIUNI NOUI DE ORGANIZARE

In şedinţa, care a avut loc la 7 **Mai** a. c., s.au dat noui instrucţiuni privind organizarea noastră în Capitală, şi s'a făcut primirea unor noui aderenţi.

TABERILE

Sâmbătă 9 **Mai** a. c. cm. dr. **Ovidiu Maniţiu** a ţinut o interesantă conferinţă, numai pentru cadre, privind organizarea **„taberilor în aer liber".**

Pe ruinele partidelor clădim o nouă morală.

Răspândeşte „Svastica de Foc". Câştigă-ne abonaţi.

S. D. F. în Dâmboviţa

Se face cunoscut tuturor camarazilor noştri din Dâmboviţa cărora li s'au trimis formularele de legământ, că trebue să le complecteze neîntârziat, trimiţându-le centrului.

Camaradul I. Biolan, are delegaţie provizorie de a organiza S. D. F în plasa Găeşti; această delegaţie încetează la data de 1 Iunie a. c. Orice constituire, urmează a fi comunicată deasemenea centrului pentru a căpăta ratificarea.

Informaţiuni

D-l lt.-colonel **Gh. Băgulescu, a**taşatul militar al României în Japonia, a fost înălţat la gradul de colonel pe ziua de 10 Mai a. c.

*

Organizaţia noastră nu are **nici** o legătură cu ziarul **„Svastica" a**părut recent în Capitală.

*

Toată corespondenţa privitoare la „Svastica de Foc", **gazetă şi organizaţie, se va trimete pe adresa:** Ion V. Emilian, str. iDonisie 49, Bucureşti III.

*

Pe aceiaşi adresă se vor trimete şi toate sumele de bani.

*

Camarazii din comuna suburbană Şerban-Vodă organizează o serbare culturală, Duminică 17 Mai, ora 3 după amiază, în drădina V. Dumitrescu, şoseaua Olteniţa.

In luptă cu Israel

Numai suntem bucuroși de oaspeți

Cititorul să nu se încrunte: e vorba de niște oaspeți străini pe care n'avem de ce-i primi în țară. Din aceia cari n'au nici o legătură cu nevoile și aspirațiile acestui pământ.

S'au perindat în vremea depe urmă, din străinătăți la noi, chipuri și nume cari au purtat tonța literaturii ori știința din afară și neau fost de adevărat folos. Aci, înspre răsăritul slav, orice picătură de lumină mai tare ca aceia dela noi, ne mărește mândria națională și însemnătatea ca popor.

Cu acelaș păreri de bine vom avea să primim, peste cătăva vreme, pe ambasadorii vieții militare franceze mareșalul d'Esperay, g-ralul Gamelin și alții. Va fi o clipă de solidaritate, de încredere a unora în alții. E și firesc să simțim altfel.

Dar pe lângă această lume dorită, auzim că se mai svonește de venirea în țară a conducătorului socialiștilor francezi, Leon Blum, (cineva l'a numit bine: omul care primește palmele) (

Venirea sa ar fi legată de cunoscutul proces al lotului de haimanale roșii; Ana Paucker, Stern și alții.

Am vrea să știm: ce dorește să spună teoreticianul semit al socialismului din Franța, la un proces de comuniști, (ei își zic antifasciști) ca atâtea altele? In afară de o inutilă provocare a sentimentelor de tradiție ospitalieră a noastră, și de blamul și unei răbdări prea mult apăsată, ce ar crede șefii socialismului francez că ar însemna vizita Blumu-lui lor?

Ne amintim că prin 1926, când ofensiva socialisto-comunistă era la al doilea asalt asupra acestei părți a Europei la guvernul țării noastre se găsea tot partidul liberal(Atunci procesele „antifasciștilor" de azi, erau substituite de „organizarea sindicală", iar oaspeții — Barbuse, Torrés și Vidal — soseau în chip de„ conferențiari". Pe atunci partidul liberal și guvernul său avea — credem—nevoe de diversiuni cât mai dese, pentru a distrage atenția dela lupta tot mai intensificată a național-țărănismului.

Dar azii?

Ce nevoie de diversiune să existe tocmai în încurajarea și luxul de publicitate pentru aventurierii cari se botează „antifasciști" imediat ce au fost svârliți din fabrici și magasine, pentru puturoșenie și rea credință? Ce diversiune e mai primejdioasă decât întinderea la nesfârșit a proceselor plutoanelor de derbedei ai revoltei și plimbarea lor prin orașele din țară?

Inchipue-și oricine, figura umilului cetățean francez, la auzul știrei că că d. Mihalache ori Iunian — de o pildă — ar veni să vorbească la procesul unor năuci aventurieri din capitala Franței ori vreunui oraș francez?I

Credem că epoca anului 1926, nu mai este a anilor cei trăim. Și că experiențele de atunci ale guvernului, nu se pot repeta în 1936, fără teama unor nedorite întâmplări.

In plinul mers al ideii naționale sub zodia căruia stăm pe aceste plaiuri jocul de-a comunismul și antifascismul a apus la o cotitură critică.

Oaspeții ce-i doriim, sunt oaspeți dela cari să căpătăm prietenii utile și învățăminte potrivite sufletului național.

De alți oaspeți suntem sătui până în gât.

D. Z. Petrovanu

Pregătirea profesorilor sovietici

Oficiosul bolșevic „Pradva" din 22 Martie, scrie următoarele:

Profesorii sunt răi cu desăvârșire, mai ales acei de economie socială.

La Saratov, unde a fost examinați 70 profesori comuniști, comisiunea a fost nevoită să respingă la examen cea mai bună parte, iar pe alții să-i trimită înapoi la școli pentru complectarea studiilor.

——oooXooo——

O nouă porcărie

Noua lege a numelui, preparată de d. Iamandi, va cuprinde o dispoziție prin care „pseudonimele consacrate ale artiștilor și în general ale scriitorilor și publiciștilor vor fi recunoscute".

ta Aceasta înseamnă că toți iuhmanii dela „Adevărul" și „Lupta" vor rămâne pentru totdeauna cu numele sub care semnează: Sulcină, Pribeagu, George Silviu, etc.

Bravo, d-le Iamandi!

——— 0000 X 0000 ———

O neobrăzare a ziarului Dimineața

In urma unei adunări a sindicatului social-democrat al zugravilor*), ziarul jidovesc „Dimineața" a afirmat că muncitorii naționaliști, din această categorie, ar fi aderat la acțiunea marxiștilor. Această afirmație este o minciună sfruntată. In afară de camarazii din S. d. F. nu cunoaștem muncitori zugravi și vopsitori, organizați în cadrele altei grupări naționaliste.

Somăm ziarul minoritar „Dimineața" să publice numele unui singur muncitor naționalist, care să fi trecut în lagărul marxist.

Nu numai că rămânem ce-am fost, dar ne vom strădui să aducem pe calea cea bună pe toți creștinii, care mai cred în balivernele marxiștilor.

Mergem înainte până la biruința deplină. **In numele grupului de muncitori zugravi și vopsitori din S. d. F.**

VASILE ȘTEFANCA
Șef p. „Dragoș Vodă"

*) Notăm faptul că la această întrunire n'au luat cuvântul decât jidani: **Kramer, Isidor Farkas, Roihman** și **Iacobovici.**

——oooxXxooo——

REVISTE FRANCEZE

Următoarele publicațiuni în limba franceză îndrăsnesc să înfrunte pe jidani: „La Libre-Parole", 27 rue des Petits-Champs, Paris (I); „Le Grande Occident" 13 rue de la Cité Universitaire, Paris XIV; „Le Gant d,Acier", 52 avenue des Ternes, Paris XVII și „Le Siècle Nouveau", 28, rue Godot de Maurop, Paris IX.

O nouă publicație naționalistă franceză este revista **„Le Réveil du Peuple"** (Deșteptarea poporului). Apare deocamdată bilunar și este condusă de Jean Boissel (Paris VI-e, 4 rue Férou).

Abonamentul pentru străinătate: 12 franci pe jumătate an.

Pleacă și din Polonia...

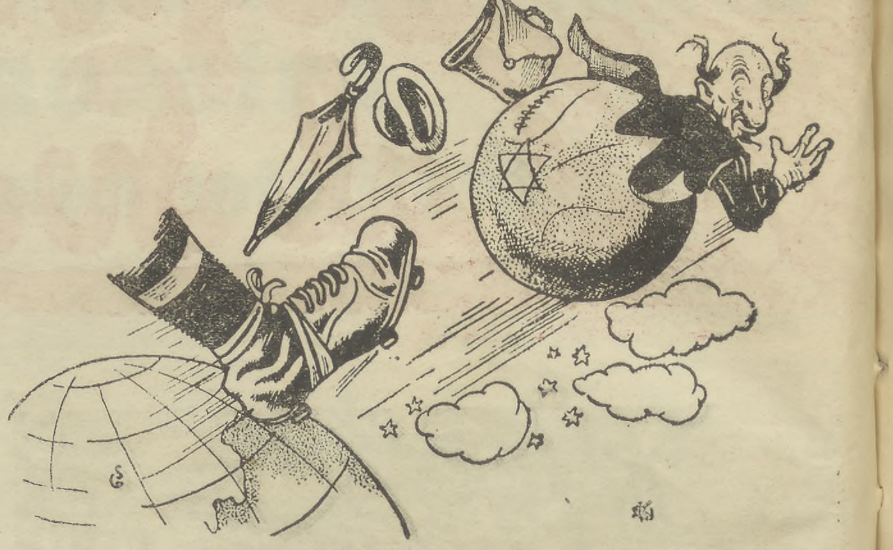

Incă un ʻșut

Manifestul arabilor

Se cunosc turburările, care au avut loc, în ultimul timp, în Palestina, turburări provocate de faptul că această țară, arabă, a încăput pe mâna sioniștilor jidani, care fac și acolo ce-au făcut în țările de unde au plecat.

Arabii naționaliști au lansat următorul manifest, adresat lumei **„civilizate":**

„Patria este în pericol!"

Aceste cuvinte rostite în oricare țară independentă și conștientă de această independență, ar uni într'un singur mănunchiu toate forțele naționale. Ei bine, nici în Palestina nu poate fi altfel!

Aceasta înseamnă că trebue să ne croim un drum, la capătul căruia să fie salvarea patriei! Ce faci când simți cuțitul aproape de beregată? Noi, arabii, suntem în această situație. Este vorba de viața sau de moartea noastră!

Domnilor jidani, Palestina nu-i dispusă să primească sclavia D-voastră. Domnilor Sioniști, Palestina nu este un cimitir!

In diferite rânduri locuitorii s'au ridicat și-au arătat că-s oameni! Vitejia acestor oameni n'a murit! Palestina nu-i un târg de sclavi.

Protecția lui Alah se va răsfrânge asupra bietei țări în suferință și a poporului arab, în luptă cu alt popor, dușmanul lui de moarte, de care este astăzi cotropit și de care va fi mâine izgonit din propria-i țară!

Am atras atenția guvernului englez asupra consecințelor naturale, rezultate din acest tratament. Este adevărat: Palestina știe să tacă, dar nu va tace mereu.

Ea poate să se deștepte și se va deștepta! Trecutul este cea mai bună dovadă. Guvernul știe acest lucru prea bine.

Ne adresăm oamenilor de bunăvoință și le spunem: Nu continuați politica, care ne ia totul! Plecați-vă urechea și ascultați durerile poporului. Scutiți-ne de răspunsul: „Suntem obligați prin declarația „Balfour. Trebue să creem căminul „național ovreiesc".

Inainte de toate: ESTE VORBA DE DREPTUL ȘI DE ONOAREA UNUI POPOR! Anglia vrea să mențină această situație echivocă?

Așteptăm răspunsul și nădăjduim că va fi negativ.

Ne-am pierdut orice răbdare și nu suntem dispuși să tolerăm batjocura și nesocotirea drepturilor noastre. MARE BRITANIE! PASTREAZA-ȚI ONOAREA! CACI ALTFEL, SUNTEM GATA SĂ NE FACEM SINGURI DREPTATE!

In numele poporului arab din Palestina:

Ah-Difeh
Iaffa, Mai 1936.

Bestia legistă dela Chișinău

Se cunosc dispozițiunile luate mai de mult cu privire la disecția cadavrelor, necesară facultăților de medicină: jidanii nu mai aveau voe să disece cadavre creștine, ci erau obligați să-și procure cadavrele lor jidănești. Cum acest lucru venea în contradicție cu învățăturile Cahalului și cu prevederile talmudice, javrele au căutat sistematic ca prin manopere de-o rară îndrăsneală, să-și procure tot cadavre creștine. La Chișinău, chiar în ajunul săptămânii mari, medicul legist de acolo, jupânul dr. Mihailovici, lua mită, comitea falsuri în acte publice și contravenind la regulamentele transportării cadavrelor, ajuta opera de mistificare a lui Israel acolo, pentru ca purății jidovi să tae carne de creștin în facultate. Operația cerând îndemânare și pentru ca socoteala să fie bine încheiată, bestia legistă se servea de câțiva studenți coreligionari pe cari îi introducea noaptea în Institutul medico-legal, spre a schimba cadavrele destinate disecției. Aceștia sunt: **Idel Strulovici, Georg Fruhling, A. Lefuic** și **Carol Gram.** Operațiunea mistificării talmudice ajunsese atât de departe, încât parchetul s'a sezisat din svon public și făcând constatări edificatoare, a trimis judecății pe jidanul doctor legist, împreună cu toți complicii, cerând totodată ministerului sănătății suspendarea jupânului. De data aceasta, nu mai e posibilă nici un fel de mușamalizare a chestiunii și parchetul de Chișinău trebue lăsat să-și facă toată datoria. Alături de el, cerem cu strășnicie autorităților de resort, îndepărtarea imediată a tâlharului dela Institutul Medico legal. Fiindcă altfel să nu se mai mire nimeni de surprizele cari țâșnesc după epuizarea răbdării românești.

CORESP.

Ajutaține să putem apare mai des săptămânal.

Plătiți-vă abonamentul și determinați și pe alții să se aboneze.

D-nii depozitari

Sunt rugați a ne trimite deconturile primelor 2 numere, imediat ce primesc Nr. 3

Aceiași rugăminte o facem și camarazilor, care au primit gazete spre distribuire.

Banii se vor trimete pe adresa: **Ion V. Emilian, Str. Dionisie 49, București III pentru „Svastica de Foc".**

Din nou: Fondul Național al aviației

Cât de curând, se vor pune în aplicare noui timbre de aviație, ba chiar coli purtând efigia fondului național al aviației și cari vor servi la diverse acte juridice ce se vor încheia. Valoarea acestor timbre, variază dela 0,10 lei până la 500 lei bucata. Cum aplicațiunea acestor timbre este prevăzută pentru o scară extrem de întinsă, prevedem depe acum sumele enorme ce se vor acumula în această direcție.

Foarte bine.

Dar ca români și ca unii ce ne interesăm îndeaproape de buna înarmare a țării acesteia, cerem dela început să se dea publicității la fiecare exercițiu, sumele adunate de Fondul aviației. Fiindcă știm un lucru: dacă timbrul aviației ar fi contribuit până acum numai la fabricarea de avioane, România și-ar fi putut însuși câte cinci sute de avioane anual și-ar fi putut deveni dela 1932 încoace, una dintre cele mai apreciate forțe aeriene de pe glob.

E clar?

Victoria Italiană

Aurora fascismului, abia acum despică întunericul forțelor oculte internaționale. Opera fecundă a voinții organizate'n imense părții de muncă, e revelatoare. Italia Mussoliniană, trezită la viață nouă, dă replica magnifică a rezistenții fără pereche buimăcindu-și dușmanii cari, din afara granițelor ei strălucite, pândeau odios pentru a-i înfige pumnale comandate la Moscova.

Dar, la'ntemeerea Romei eterne, răsună din Calabria și până'n Alpii cari străjuesc Lombardia, victoriile italiene. Ele jertfesc nobilei națiuni latine, dreptul de-a înfrăți gloria Cesarilor cu forța Italiei moderne. Ferice de copiii ei, cari au a se hrăni azi din exemplele virtuților neperitoare; ei vor ști să apere sub soarele care răsare, munca și cinstea realizată astăzi!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Impotriva comunismului

Renaşterea culturei jidoveşti în Rusia Sovietică

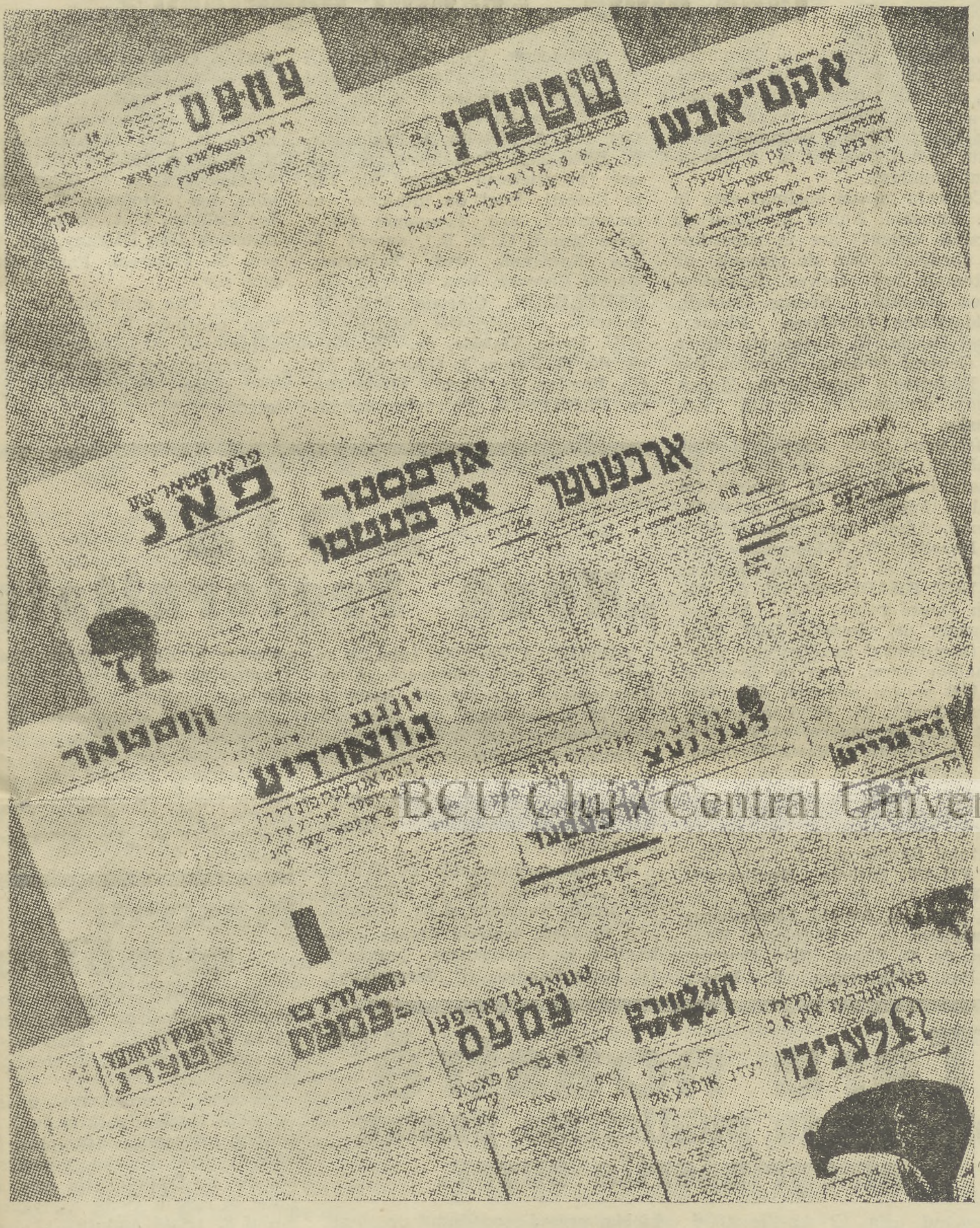

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Una din realizările efective ale guvernului sovietic este „renaşterea culturală". Această renaştere nu priveşte însă cultura rusă, ci pe aceia a poporului jidovesc, care conduce astăzi destinele celei mai mari împărăţii.

Invăţământul idiş şi pregătirea cadrelor pentru acest învăţământ sunt preocupări de căpetenie ale comisarului pentru educaţia poporului.

Cât priveşte presa jidovească şi producţia de cărţi în idiş, acestea n'au cunoscut nici când o atare înflorire.

Publicăm mai jos câteva cifre edificatoare, culese din revista naţională-jidovească „Birobidjan im Bau", revistă care apare la Praga.

Această revistă publică o statistică de cărţile în idiş apărute în perioada 1911—15 şi dela 1917 până astăzi.

In anul 1911 s'au tipărit 131 cărţi jidoveşti, în cuprinsul graniţelor actuale ale Uniunei Sovietice, în 1912 numai 88, 75 în 1913, 81 în 1914 şi 25 în 1915; cu totul 399 cărţi în 5 ani.

REVOLUŢIA DIN OCTOMBRIE ŞI CARTEA JIDOVEASCA

„Revoluţia din Octombrie aduse o schimbare radicală în ceeace priveşte presa şi literatura jidovească" spune Z. Minski, unul din redactorii revistei „Birobidjan".

„Chiar după primele luni dela inscăunarea noului regim, în ciuda războiului civil şi a lipsei de hârtie apare la Moscova, prima gazetă zilnică în idiş „Die Warheit". (Adevărul — ciudată asemănare, N. R.)

Ziarul la început era lipsit de „pene" şi nu atinsese perfecţiunea technică. Prin stăruinţa nouilor guvernanţi se înfiinţă o şcoală de „cadre", necesare redacţiilor celor 9 cotidiane în idiş, care au apărut în cursul anului 1918.

IN 1924 PRESA IDIŞ NUMARA 21 COTIDIANE ŞI REVISTE SAPTAMANALE. PRESA IDIŞ IN RUSIA DE ASTAZI

Apar astăzi în Rusia Sovietică următoarele cotidiane „idiş": „Der Emes" (Moscova) cu un tiraj de 35.000 exemplare; „Der Stern" (Charkov) în 20.000 exemplare; „Oktjabr" (Minsk) în 20.000 exemplare; o ediţie în idiş a ziarului „Pravda" la Homel, în 5.000 exemplare; o ediţie în idiş a ziarului „Witebsker Proletaryj" la Witebesk, în 6.000 exemplare; apoi „Berditschewer Arbetr" (Bedicev) în 5.000 exemplare; „Odesaer Arbetr" (Odesa) în 6.000 exemplare; „Proletarische Fun" (Kiew) în 10.000 exemplare; „Juenger Arbetr" (Minsk) în 8.000 exemplare şi „Birobidjaner Stern" în 6.000 exemplare.

In afară de aceste ziare mai apar numeroase publicaţii în idiş ale kolkozurilor din „raioanele naţionale jidoveşti" ale Ukrainei şi Crimeii, precum şi aproape 100 reviste săptămânale.

Spre deosebire de ziarele scrise în limba rusă, tipărite pe hârtie proastă, gălbuie şi în condiţiuni technice mizerabile, presa jidovească are la dispoziţie instalaţii moderne şi este tipărită pe hârtie semi-velină de cea mai bună calitate, hârtia pe care o întrebuinţează ziarele pariziene, jidoveşti şi ele, dar scrise în limba franceză.

PRODUCŢIA CARŢII JIDOVEŞTI

Producţia cărţii jidoveşti a crescut în aceiaşi măsură. De unde înainte de război, în 5 ani, nu se tipăriseră decât 399 cărţi în idiş, numai în anul 1923 au apărut 48 cărţi (155.1000 exemplare). In 1924 au apărut 83 cărţi (320.650), iar în anul 1927 cifra cărţilor apărute se ridică la 300, iar a exemplarelor diferitelor ediţii la 1.136.200. Culmea nu fusese încă atinsă, anul 1930 înseamnă pentru cartea în idiş 463 noui volume şi 2.444.000 exemplare. Şase sute de „opere" se tipăresc în 1932, IN 3.000.000 EXEMPLARE.

Literatura jidovească din Polonia şi din Statele-Unite este departe, cu mult de această cifră. De unde la Varşovia apare o singură revisă literară jidovească „Warschauer Literarischer Blätter" şi aceasta pentru toată Polonia, Rusia de astăzi se „mândreşte" cu următoarele reviste literare jidoveşti: „Der Stern" (Minsk); „Farmest" (Kiew); „Sowjetisch" (Moscova), magazin al asociaţiei scriitorilor jidani; „Af'n Sprachfront", editat de secţiunea filologică a institutului de cultură jidovească din Kiew şi în fine „Ranbildung", revistă pedagogică din Leningrad.

Revistele literare au un tiraj total de 200.000 exemplare, adică de 3 ori mai mult decât toate revistele de literatură, chiar şi cele populare din România.

Cifrele acesea ne arată adevăratul scop al marxismului: înfiinţarea unui Stat naţional jidovesc prin desfiinţarea tuturor statelor şi aservirea naţiunilor, a căror conducători vor fi ucişi metodic pentruca masele să rămână în întuneric şi să nu poată niciodată lepăda cel mai odios jug.

Iflorirea culturii jidoveşti în Rusia Sovietică constitue dovada cea mai bună că bolşevismul internaţional este în realitate naţionalism jidovesc.

DECEBAL

Nu există „clase sociale". Alcătuim cu toţii o singură comunitate: Naţia.

Comuniştii noştri

AVOCATUL MASIS MOISE din Bălţi a fost condamnat la 2 luni închisoare, 2000 lei amendă şi 1000 lei despăgubiri PENTRU ACTIVITATE SUBVERSIVA.

Numitul a fost prins în ziua de 17 Februarie, în clipa, când voia să organizeze o întrunire **„sburătoare"**. La percheziţia domiciliară, în afară de manifeste incendiare, s'a găsit şi o broşură a cărei copertă purta titlul **„Căpitanul I. Popescu, eroul războiului pentru intregirea neamului"**, dar care cuprindea în realitate un manifest: **„către toţi oamenii îmbrăcaţi în haine militare, în haine de ţară şi muncitori"...**

LA CRAIOVA autorităţile au arestat pe tipograful jidan **Israel Cohen,** în casa căruia fiinţa un cuib comunist.

La descinderea ce i s'a făcut s'a găsit registrul cu numele comuniştilor din Craiova, manifeste bolşevice şi textul **„Internaţionalei"**, care trebuia să fie răspândit în ziua de 1 Mai a. c.

LA CHIŞINAU s'a făcut o descindere la organizaţia sionistă **„Mercaz"** (str. Chievului 52), întrucât sioniştii erau cu toţii comunişti, iar societatea nu era altceva decât o centrală a bolşevicilor...

IN CAPITALA s'au răspândit mii de manifeste, purtând titulatura partidului radical-ţărănesc, cu **conţinut comunist incendiar şi purtând semnătura lui Boris Ştefanov „IN NUMELE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA.**

Dat fiind că asemenea manifeste s'au răspândit numai în sectorul II Negru, **este lesne de ghicit cine au fost colportorii.**

Păţania elevului Şubyk

Oficiosul bolşevic „Isvestia" din 6 Aprilie a. c. publică unmătoarea întâmplare:

„Elevul **Boris Şubyk,** dela şcoala de agronomie din Smolensk, era membru al grupării **simpatizanţilor** mişcării comuniste. La sfârşitul lunei Ianuarie a. c. Şubyk a fost acuzat că şi-a ascuns origina: **tatăl său find proprietarul unei mori.**

Este adevărat că părintele acestui elev n'avea nici un lucrător şi că muncia singur, dar nu s'a ţinut socoteala de acest fapt.

La 2 Februarie Şubyk a fost exclus din grupul **„simpatizanţilor"** şi chemat de directorul şcolii, un oare care Balmann (nici nu se putea altfel N. R.) Acesta îl invită să părăsească şcoala.

Şubyk adresă o plângere comisiunei de control a partidului comunist

După o lună, neprimind nici o convocare se plânse direct comitetului Central.

Aci primi într'adevăr, un răspuns: cererea se pierduse...

Bolşevismul în Canada franceză

Citim în „Le Patriote", organul naţionaliştilor rasişti din Canada franceză.

In anul 1931 oraşul Montreal avea 818.567 locuitori, dintre cari: 523.063 canadieni-francezi, 178.461 canadieni-englezi şi 117.045 străini.

Cei mai mulţi străini sunt jidanii (peste 50.000). Din rândul acestor jidani se recrutează propagandiştii bolşevismului din Canada. **Astăzi 40 de cluburi şi 10 şcoli comuniste funcţionează la Montreal.**

Activitatea secţiunei canadiene a „Kominternului" este foarte intensă, iar „partidul" are drept reprezentant în Cameră pe jidanul Sam Iacobs.

Impotriva încercărilor criminale ale jidanilor, care vor să bolşevizeze această frumoasă ţară, canadienii, în special acei de origină franceză, au pornit o viguroasă acţiune.

„Calea Nouă" ziar condus de-un eminent profesor şi care nu s'a lăsat sedus de sfera nici unui partid politic, îşi însuseşte **din ce în ce** adevărul primejdiei jidoveşti. In numărul de Paşti, demască toată băltoaca imundă din Sărindar. Ne bucurăm!

Nu e nevoe deci să cumpărăm tobe false, pentru ca românii să poat găsi o zi de unire între dânşii; e deajuns să meargă **cinstiţi pe calea adevărului VERIFICAT,** pentru ca întâlnirea să aibe loc, oricâte bariere ar pune tâlharii în cale.

Francmasoneria Demascată

D-l Dr. Vaida-Voevod, fost prim ministru, a spus răspicat la Iași, acum câteva zile, că:

1) acuză pe față, fără reticențe și fără înconjur ca singur autor moral al omorârii lui Duca pe Victor Iamandi, actual ministru;

2) că singurul imperativ moral al luptătorilor naționaliști cinstiți e să se supună în ceasul de față gloriei prin care vorbesc mitralierele, puștile și gloanțele;

3) că dă un avertisment justiției române pentru ca aceasta să evite să se supună injoncțiunilor politicianiste, prin ajutorul cărora o generație întreagă e murdar torturată;

4) că România ar fi pierit azi în valurile otrăvite ale comunismului, dacă regimurile de autoritate naționalistă din Italia și Germania, n'ar fi dus acolo națiile respective la biruință;

5) că recunoaște ca mare primejdie, oculta francmasoneriei, pe care a cunoscut-o fiind înscris în ea și pe care o denunță românilor ca una ce-a reușit să facă pe mulți naționaliști de ultimă oră, cum ar fi însăși D-l Gheorghe Cuza, să fi luptat împotriva intereselor proprii lor țări;

6) că Liga Națiunilor, ca Ligă a vrășmașilor naționlismului de ori-unde, trebue înmormântată;

7) că singura noastră scăpare, e să avem curajul de-a ridica baricade, în fața desmățului comun al democrației: fie ea național-țărănistă, ca unealtă directă a jidanilor, fie ea a partidelor patriodarde-liberale, făcând jocul — mai cinic — al ocultei fracmasonice.

Mai adevărat, nu se poate!

Vedem! Chibzuim! Ințelegem!

E portalul istoric al adevărului, care întârziat, își deschide ușile rostirilor spre cei ce, inaintea mormântului și-având încă o fărâmă de suflet **ne-furat,** încearcă să nu-și răstignească singuri nemurirea!

Declarațiile curajoase ale fostului prim-ministru apar în drumul nostru viforos, ca îmbierele de străvechi căliri ale unei troițe, răsărită deodată 'n răscrucea bătută de toate vânturile. Cu paloșele 'n mâini, ne descoperim o clipă, pentru a răspunde obiceiului dat sfintei glii de tații taților noștri, ne facem cruce și ne rugăm așa:

Doamne, vânjolește sufletul și credința din trupul îmbătrânit de-un fost fotoliu prim-ministerial și, desleagă-l de năpârci, de jidovi, de clănței și de snobii cari îi sărută mâna pe la colțuri, pentru ca sufletul lui să aparțină neamului și generației care prin virtutea tuturor suferințelor, s'a făcut demnă de-o Românie tare, creștină și muncitoăre!

Amin!

OVIDIU MANIȚIU

„Marele Orient“ al României.

Lista francmasonilor, afiliați lojelor franceze. Cine ajută „Frontul Popular“?

„Marele Orient“ al României, astăzi unit cu lojile lui Sadoveanu, nu este altceva decât sucursala „Marelui Orient al Franței“ (16 rue Cadet, Paris), patronul partidului radical-socialist și al „Frontului popular“.

Centrala acestei spelunci este în str. Lipscani. Numai în București „Marele Orient“ are în subordine (în obediență, cum zic masonii) următoarele loji: **Unirea, Redeșteptarea Română, Steaua Dunării, Solidaritatea, Infrățirea, Phonex, Carol Davila, C. A. Rosetti, Minerva, General Solacolu, Orientul, Ion H. Rădulescu, Umanitatea, Munca** și loja diplomaților, numită **Komensky.**

Mai mari peste aceste loji sunt următorii: **Ing. Victor Sterea, dr. Gheorghian, av. Emil Papiniu** (și tatăl și bunicul au fost masoni), **Carniol, Adolf Stern,** dela „Curierul Israelit“, dr. **Fildermann,** președintele U. E. R., **Adolf Magder, STANCU BRADIȘTEANU, dr. Alperin** (mare rabin) **M. Rubens** (magazin de cămăși), **Iosif Brucăr** (semnatarul manifestului intelectualilor ovrei, care se declarau în 1933 pentru acțiunea d-lui Octavian Goga). **N. N. Lenguceanu** (fost secretar general al Ministerului de Justiție), **Horia Furtună, Max Bercovici și M. Rogan.**

Printre fruntașii „Marelui Orient“ putem cita pe: **VOICU NITESCU** (fost ministru, fruntaș al Frontului Românesc), **I. LUGOȘANU, PILAT, Șerban Brediceanu, SEVER DAN,** dr. **Alfandari, Halevy, Herescu, Arnold Lindenberg, Argintoianu, dr. I. Rădulescu, Hagi Petru, dr. O. Silber, Mișu Emmer, dr. Paul Zahareanu, E. Ipcar, H. Weismann, VICTOR BILCIURESCU, Silvio Florescu, Paul Molda, D. N. Drăniceanu, dr. Rapaport, Leontin Iliescu, C. Ianculovici, ing. A. Nehuta, I. Posmantir, P. Daia, ing. Teodorescu, G. Duqué** (proprietarul bodegei din Piața Rosetti, local de întâlnire al masonilor), arh. **Pomponiu** (dela Casa Muncii C. F. R.), avocat **Iliad Românul, prof. Todicescu, Marcel Brenner, Max Silvianu, Gh. NEDELESCU, Glaesner, Ing. M. Solacolu, PROFESOR MIHALCESCU, Dudu Vlahide, dr. Th. Firică, dr. E. Fason, I. Olkowsky, dr. Gh. Bogdan, dr. Garoiu, Silviu Rusu, FLORESCU, Petrovicescu, Algazi, Prunner, Mae Dumitrescu, Rogalsky, Mihăilescu-Toscani, prof. Enacovici, FARMACIST AUREL SCURTU** (primit, cu mare tămbălău în partidul național-creștin, după ce în 1926 a contribuit la desbinarea L. A. N. C.), **Ștefan Vasiliu, Ion Holescu, C. RADIAN, Ion Calman, I. A. Basarabescu, E. Bateanu, Dan iMtrany, ing. Filipescu, D. Filipescu, Panaitescu Rapan,** etc.

Lista este mult mai lungă și o vom continua în numărul nostru viitor.

Insemnați-vă toate aceste „ilustre“ nume și urmăriți-le ativitatea.

Loja „Noua Fraternitate“

Sâmbătă 9 Mai 1936 (nici nu se putea altfel) loja jidovească „Noua Fraternitate“ din str. Sf. Apostoli No. 14 a „omagiat“ pe Sigmund Freud, care a împlinit 80 ani.

Cuvântul introductiv a fost rostit de avocatul jidan Aureliu Weiss, fost deputat național-țărănist, prieten intim al faimosului Virgilică Madgearu.

Au mai vorbit apoi: Dr. Ygrec dela „Adevărul“ Dr. L. Berghoff; Dr. Justin Neumann și Dr. Winnich

A încheiat, tratând despre „Psihaniliză ca instrument judiciar“, Dl. Petre Pandrea (P Marcu-Balș), redactor la ziarul „Dreptatea“ și fruntaș al Tineretului național-țănănist.

D-sa a fost singurul român care a participat la ședința acestei loji 100 la sută jidovești.

„Doctrina“ statului țărănesc își caută izvoare de inspirație în speluncile afiliate ordinului B'nai B'rith..... ca și „Frontul Popular“ dealtfel.

Masonii plimbăreți

Cunoaște d-l ministru de finanțe condițiunile în care a trecut granița în Cehoslovacia francmasonul avocat C. Stravolca, în ziua de 15 Aprile a. c.?

Această trecere a fost înlesnită de șeful vămii Sighet și după câte suntem informați, Stravolca, întovărășit de-o doamnă misterioasă, s'a dus în Cehoslovacia pentru a pune la cale o vastă contrabandă. Eroul de tristă amintire al dramei din str. Precupeții Noui are de altfel oarecare vechime în aceste îndeletniciri, întrucât, în cursul iernei trecute, a plasat mari cantități de băuturi alcoolice străine pe la diferite cabareturi din Capitală.

Ținem la dispoziția ministerului toate dovezile.

Stravolca a călătorit în Cehoslovacia cu mașina 1410 B.

RUSIA SOVIETICA

Istoria se repetă

Ce poate „realiza“ Frontul Popular?

Ziarul francez **„La Libre Parole“** din 1/V/936 face următoarele constatări:

Din 603 deputați ai adunării dela 1789 (Etats Généraux), **477 erau francmasoni.** Rezultatul: **5 ani de teroare, înăbușită în sânge și 20 ani de războaie.**

Alegerile din 1869 au sporit numărul „fraților“ în Camera franceză. Rezultatul: **nenorocitul războiu din 1870 și „Comuna“ dela 1871, în urma căreia Parisul a fost devastat, jefuit și incendiat.**

După alegerile, care au avut loc la 2 August 1914 și care au dat o mare majoritate „stângei“ masonice, a izbucnit războiul mondial. Dezertorii și profitorii acestui măcel îngrozitor n'au fost decât jidanii și francmasonii.

Ce se poate întâmpla, astăzi, după reușita „Frontului popular“, a cărui trupă parlamentară numără 82 comuniști și 146 socialiști, nuanța Blum, este ușor de prevăzut: **revoluție internă, urmată de războ...**

Astfel vorbesc adevărații francezi, îngroziți de perspectivele unei guvernări **Daladier-Blum-Cachin,** campionii de eri ai „pacifismului“, trâmbițat de presa ovreiască din lumea întreagă.

Ne întrebăm dacă și de data aceasta **„București-ul va strănuta, când Parisul va avea guturai?“.**

Gradele înalte ale masoneriei au fost complectate nu de adepți și experți în știința spirituală, capabili de a instrui gradele inferioare (cum implică simbolismul marelui nostru sistem ierarhic) ci de către Regi, Duci și Lorzi, precum și de alți demnitari sociali, cari nu posedă cunoștiințe asupra acestor mistere.

Ei sunt instalați în aceste ranguri de onoare (situații cărora le corespund admirabil) numai pentru a da ordinului masonic o prestanță socială și a pune la adăpost misterele noastre.

Francmasonul L. Wilmshurst în **cartea „The Masonic Initiation“.**

„Țara noastră“

oficină de publicitate pentru întreprinderile cușer.

Incepând dela 12 Aprilie 1936 „Țara Noastră“, oficiosul partidului național-creștin, (apare, purtând 2 mari svastici în pagina I-a. Faptul ne-a bucurat, crezând că este vorba de o sinceră convertire a acelora, care au acceptat cu multă greutate acest simbol.

Citind însă numărul festiv al oficiosului noului partid naționalist, am avut însă o crudă deziluzie. Pagina 4-a este consacrată, în întregime, reclamei uzinelor **„Titan, Nadrag, Călan“,** ziarul îndemnând cititorii să cumpere **cu 31 la sută** mai ieftin toată tabla și tot fierul dela aceste întreprinderi. **Știam noi ceva despre stăpânii dela „TITAN, NADRAG, CALAN“,** dar pentru mai multă siguranță, am cercetat **„Compas“-ul,** pe 1935 și am găsit următorul consiliu de administrație în fruntea uzinelor, cărora „Țara Noastră“ le face o atât de mare reclamă:

Oskar Kaufmann, vice președinte, **M. Ausnit, E. Ausnit, N. R. Căpităneanu, Kurt Fränkel, Paul Gauthier, N. Malaxa, L. Dikin, M. Oromolu, Gen. Alevra, A. Veith,** membri.

Administrator delegat: **MAX AUȘNITT.** Director general: **EDGAR AUȘNITT.**

In acelaș număr, în pagina 7-a, pe 3 coloane, se răsfață reclama **„Industriei Lânei“** S. A. Timișoara, care are următoarea conducere: **Viktor Klein,** director; **Th. Liebig,** președ. consiliului de administrație; **P. Hătvany,** vicepreședinte; **dr. Avram Imbroane** (liberal); **Victor Vâlcovici** (mason); **Severin de Charmand** (?!?); **Gen. Gh. Domășneanu; N. D. Chirculescu, M. Manoilescu, dr. Iuliu Coste** (georgist); **Antonio Mocioni** și **I. Lenart.**

Mai găsim, în fiecare pagină, reclamele lui **Karmitz** pentru diferite surogate farmaceutice, reclama fabricei de ciorapi **„Adesgo“,** a **produselor“** lui **Micu Zentler** de la **„Distribuția“** și a altor întreprinderi cușer.

Cunosc redactorii dela „Țara Noastră“ însemnătatea simbolului Svasticei, sau nu-l cunosc?

Dacă știu ce înseamnă svastica, atunci această întrebuințare a ei, paravan pentru reclamele jidovești, **este o batjocură nerușinată. Dacă nu știu, să nu o arboreze, căci svastica nu este firma unui partid politic, ci simbolul unei mișcări de redeșteptare, CARE A CUPRINS INTREAGA OMENIRE.**

Luptătorul din „Svastica de Foc“ nu se lasă învins de greutăți și de necazuri.

Suprăcioșii și suprasensibilii n'au loc în rândurile noastre.

TIOGRAFIA „APOLO“ S. A. Strada Câmpineanu No. 40. Tel. 4-23-